

“...nu încetăm să ne rugăm pentru voi ...”

Coloseni 1:9

LA MULȚI ANI!

2 Cornelia Gheorghiu	18 Radița Andreici
5 Aurel Trucă - SA	Ileana Mărut
Camelia Ciobanu - SA	24 Tatiana Miclău - SM
9 Lenuța Bularca - SM	Anuța Ivanic - SA
Ioan Gornic	26 Aurelia Czuczu
12 Andra Enache	Alina Peici - SS
14 Alexandra Hațeg	28 Angelica Caragea - SS
15 Elena Nedela	
16 Benone Boboc - IM	

Notă: IM – Iecă Mare; SA-Sânandrei; SM-Sânnicolau Mare;
SS – Sânmartinu Sârbesc

Programul districtului Timișoara III

Febr.	4	11	18	25
IM	Marius M.	local	Sandu Hanus	local
SA	Florin G.	Marius M.	Cosmin Popa	Ghe. Ivanic
SM	Petre Dolga	Costel Robu	Marius M.	Costel Robu
SS	C. Popa	Dan T.	Liliana Sucitu	Dan T.
CR				Marius M.

Notă: IM – Iecă Mare; SA-Sânandrei; SM-Sânnicolau Mare;
SS – Sânmartinu Sârbesc; CR – Cornești

PROGRAM

februarie 2017

Prezbiter de servicii: Petre Dolga

Sabatul I (4 februarie)

soarele apune la 17⁴³

Vineri, h 18	Program suspendat	diacon: Liviu M.
Sabat, h 11	Daniela Popa	povestire copii:
Sabat, h 16	Program suspendat	Alina Popa
Școala de Sabat, h 9: Florica Gornic - instructor coordonator		

Sabatul II (11 februarie)

soarele apune la 17⁵³

Vineri, h 18	Ionel Soponariu	diacon: Nelu B.
Sabat, h 11	Ionel Soponariu	povestire copii:
Sabat, h 18	Ionel Soponariu	Daniela Popa
Școala de Sabat, h 9: Liliana Sucitu - instructor coordonator		

Sabatul III (18 februarie)

soarele apune la 18⁰⁴

Vineri, h 18	Ionel Soponariu	diacon: Leon U.
Sabat, h 11	Ionel Soponariu	povestire copii:
Sabat, h 18	Ionel Soponariu	Andra Enache
Școala de Sabat, h 9: Lia Pavel - instructor coordonator		

Sabatul IV (25 februarie)

soarele apune la 18¹⁵

Vineri, h 18	Marius Morar	diacon: Relu S.
Sabat, h 11	Marius Morar	povestire copii:
Sabat, h 16	Cosmin Popa	Olga Roșu
Școala de Sabat, h 9: Mărioara Călin - instructor coordonator		

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea

Program

pliant

Districtul Timișoara III

www.sperantatm.adventist.ro

FEBRUARIE

2017

AN XVII, nr.2 (202)

Gândul lunii:

Împlinirea misiunii pentru realizarea căreia părăsise cerul, îmbărbăta pe Mântuitor în lucrarea Lui și-L înălța mai presus de nevoile omenești. Când dădea ajutor unui suflet care înfometa și înseta după adevăr, era mai plăcut pentru El, decât să mănânce și să bea. Pentru El acesta era o mângâiere și o înviore. Facerea de bine era viața pentru sufletul Lui.

Ellen G. White, *Hristos, lumina lumii*, cap. 19 – La fântâna lui Iacov

Info:

- 3-5 febr. – Expo-Sănătate, Sala Adam Muller Guttembrunn, - orele 17-20
- 4-11 febr. – Săptămâna căminului creștin
- 18 febr. – Colectă specială (Radio Mondial Adventist)

Pagina pastorului

Marius Morar

Hristos, lumina lumii – pasaje selectate

Cap. 19 – La fântâna lui Iacov

În drum spre Galilea Isus a trecut prin Samaria. La timpul prânzului a ajuns în frumoasa vale a Sihemului. La intrarea acestei văi sa afla fântâna lui Iacov. Obosit de călătorie s-a așezat lângă fântână, în timp ce ucenicii Săi s-au dus să cumpere mâncare.

O femeie din Samaria s-a apropiat și părând că nu ia seama la prezența Lui și-a umplut ulciorul cu apă. Când s-a întors să plece, Isus i-a cerut să-I dea de băut. Un oriental n-ar fi refuzat astfel de lucru. În răsărit apa era numită "darul lui Dumnezeu". A da de băut unui călător însetat era considerat ca o datorie atât de sfântă, încât arabii în deșert și-ar fi prăsit drumul numai pentru scopul acesta.

Femeia a văzut că Isus era iudeu. Surprinsă, a uitat să-I împlinească cererea și a încercat să-I ceară un motiv pentru aceasta. "Cum se face" a zis ea "Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteancă?" Isus a răspuns: "Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce zice: 'Dă-Mi să beau!' tu singură ai fi cert să bei, și El ți-ar fi dat apă vie".

În timp ce îi vorbea, femeia privea la El cu atenție dar și cu uimire. El îi trezise interesul și dorința după darul de care vorbea. Și-a dat seama că El nu vorbea de apa din fântâna lui Iacov, căci din acesta băuse ea și însetase mereu. "Doamne", I-a zis ea, "dă-mi această apă ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin până aici să scot." Isus a schimbat deodată conversația. Înainte ca ființa aceasta să primească darul pe care El voia să i-l dea, trebuia ca ea să recunoască păcatul și pe Mântuitorul său. "Du-te", i-a zis El, "de cheamă pe bărbatul tău și vino cu el aici". Ea a răspuns: "N-am bărbat". În felul acesta ea dorea să evite orice discuție în direcția aceasta. Dar Mântuitorul a continuat: "Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; Și acela pe care îl ai acum nu îți este bărbat. Aici ai spus adevărul".

În timp ce curăția prezenței Lui îi condamnase păcatul, El nu rostise nici un cuvânt de acuzare dar îi vorbise de harul Lui care-i putea înnoi sufletul. Ea a

început să se convingă despre natura Lui. În mintea ei s-a ridicat întrebarea: "Nu cumva acesta este Mesia așteptat de atâta vreme?" Ea a zis: "Știu că are să vină Mesia căruia i se zice Hristos; când va veni El are să ne spună toate lucrurile". Isus i-a răspuns: "Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela".

Femeia s-a umplut de bucurie când a ascultat cuvintele Lui Hristos. Descoperirea minunată aproape că a copleșit-o. Lăsând vasul de apă, s-a întors în oraș să ducă vestea și altora. Cu inima prea plină de bucurie ea s-a grăbit să ducă și altora lumina prețioasă pe care o primise.

Femeia aceasta reprezintă lucrarea unei credințe practice în Hristos. Fiecare ucenic adevărat era născut în Împărăția lui Dumnezeu ca misionar. Acela care bea din apa vie devine un izvor de viață. Primitorul devine un dătător.

Programul pastorului Marius Morar

Febr.	4	11	18	25
Vs	Expo-Sănăt.	Sân-andrei	Sân-andrei	Tm III
SD	Iecea M.	Sân-andrei	Sânnic. Mare	Tm III
S DM	Expo-Sănăt.	Sân-andrei	Sân-andrei	Cornești

În cursul săptămânii:

Sânandrei, Evanghelizare: 10-18

Petrovaselo, studii biblice: 21

Sustține financiar construcția noii biserici!

Pastila de sănătate

Carnea ca aliment

Eșecul și paguba spirituală a lui Israel

Dieta stabilită pentru om la început nu includea alimente din carne. Abia după potop, când fusese distrus tot ce era verde pe pământ, omul a primit permisiunea de a consuma carne.

Când a ales hrană pentru om în Eden, Domnul a arătat care era cea mai bună dietă; în alegerea făcută pentru Israel, El a dat omului aceeași lecție. I-a scos pe israeliți din Egipt și Și-a asumat instruirea lor, pentru ca ei să poată fi un popor al Său. Prin ei, El dorea să binecuvânteze și să învețe lumea. El le-a dat hrana cea mai potrivită pentru acest scop, nu carne, ci mana, „pâinea din cer”. Numai din pricina nemulțumirii și cârtirii lor după oalele cu carne ale Egiptului li s-a oferit carne, și aceasta numai pentru un timp scurt. Folosirea acesteia a provocat boala și moartea a mii dintre ei. Cu toate acestea, interzicerea consumului de carne nu a fost niciodată acceptată din toată inima. Ea a continuat să fie cauza nemulțumirilor și cârtirii, pe față sau în taină, și nu a fost permanentizată.

La așezarea lor în Canaan, israeliților li s-a permis să folosească alimente din carne, însă cu măsură, pentru a atenua efectele negative. Folosirea cărnii de porc a fost interzisă, ca și a cărnii altor animale, păsări și pești declarate necurate. Chiar în cazul felurilor de carne îngăduite, consumarea grăsimii și a sângelui a fost strict interzisă.

Puteau servi ca hrană numai acele animale care se aflau într-o stare bună. Nicio creatură care fusese sfâșiată, care murise de la sine sau al cărei sânge nu fusese scurs bine nu putea fi consumată.

Îndepărtându-se de la planul divin hotărât pentru dieta lor, israeliții au suferit o mare pierdere. Ei au dorit o dietă pe bază de carne și au cules urmările. Nu au atins idealul de caracter pe care-l avea în vedere Dumnezeu și nici nu au împlinit scopul Său. Domnul „le-a dat ce cereau; dar a trimis o molimă printre ei” (Psalmii 106:15). Ei au prețuit ceea ce era pământesc mai presus decât ceea ce era spiritual și nu au atins țelul Său pentru ei - sfîntenia desăvârșită.

Ellen White, *Dietă și hrană* pp. 426-427